

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

III. Kaiser Driedrich bestätigt dem Bischofe Hugo von Werden die Grenzen
seiner Diöcese gegen das Bisthum Halberstadt in der Altmark, im Jahre
1174.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56044](#)

presentis vite statum et eterne beatitudinis premium capessendum nobis producere confidimus presentium scilicet ac futurorum nouerit vniueritas, quia uenerabilis Hunfridus, magadaburgensis ecclesie archiepiscopus, ad nos uenit, secum deferens precepta senioris nostri ac pie recordationis Heinrici uidelicet imperatoris ipse scilicet Heinricus, imperator, duas curtes vel ciuitates juris regni sui, vnam, que uocatur ernaburg, alteram, que uocatur Froſa cum toto burguardo cum appenditiis rebusque omnibus ad prenominatas curtes uel ad predicta predia pertinentibus mauricio in magadeburg per sui precepti paginam regia uel imperiali sua auctoritate tradidit atque corroborauit. Pro jam predictus archipreful Hunfridus nostram petiuit celfitudinem; ut nos denuo nominatis prediis magadaburgenſi ecclesie traditas regio nostre munificentie to confirmaremus. Cujus rei petitionem benigne suscipientes ac uotum et interuentum dilecte coniugis nostre Gisele regine subsequentes pro remedio anime nostre parentumque nostrorum illas duas curtes ac presignata predia cum omnibus rebus illuc rite respicientibus tam in prediis quam in mancipiis cunctisque aliis, que ad hec aliquatenus adquiri possunt, hac regia donatione nouiter tradimus, confirmamus atque corroboramus. Et ut hec nostre auctoritatis confirmatio stabilis permaneat, cum manu propria roborantes, sigilli nostri impressione jussimus insigniri.

Signum domini Chvoradi Secundi, Regis inuictissimi. Vdalricus,
cancellarii, vice ariboni archicappellani recognovi.

Data VI non. marc. Indictione VII. Anno uero dominice incarnationis
MLLXXV. Anno autem domini Chvoradi secundi regnantis I. Actum Wale-
husen feliciter amen amen amen.

Nach Gerden's Codex VI, 393. Fehlerhaft mitgetheilt oben B. VI, 187.

III. Kaiser Friederich bestätigt dem Bischofe Hugo von Verden die Grenzen seiner Diöcese gegen das Bisthum Halberstadt in der Altmark, im Jahre 1174.

Fredericus, de j gratia Romanorum imperator et semper augustus. Nostre maiestatis est officium a deo nobil creditum uniuique quod suum est in iure suo conferuare et iniuriam patientibus iudicio et misericordia imperatorie auctoritatis subuenire. Quocirea notum facimus vniueris imperij nostri fidelibus tam futuris quam presentibus, quod dilectus ac fidelis noster hugo, verdensis episcopus, sententia principum imperij in curia nostra obtinuit fines dyocesis sue in marchia ottonis de brandenburg constitutos, quos hactenus haluerstatis episcopus irrationabiliter occupauerat. Eosdem igitur fines dioecesi sue legitime pertinentes imperiali auctoritate sibi et ecclie sue confirmamus mandantes et firmiter sub obtentu gratie nostre ac successorum nostrorum precipientes, ne quisquam fideliūm imperij werdensem episcopum in illis terminis, quos equitatis iudicio in curia nostra obtinuit, conturbare presumat nec aliquam dampnorum seu alterius cuiusquam violentie iniuriam inferre proponat. Si quis uero contra ipsum episcopum in eisdem terminis iusticiam se confidit habere, coram maiestate imperij querimoniam suam deponat facturus iusticiam et

eam plane consecuturus. Huius igitur nostre confirmationis testes sunt Martinus, romane sedis cardinalis et cancellarius, Arnoldus, treuirorum Archiepiscopus, Anno, mindensis episcopus, Albericus, Laudenis episcopus, Dietmarus, mindenensis prepositus, Gregorius, abbas promiensis, Florentius, comes Hollandie, Theodericus, comes de cleue, Folmarus, comes de castele, Conradus, nurenburgensis burgrajus, Warnerus de bonlande, Warnerus de rhode, Richolphus, Aquensis iudex, henricus, comes de rauenesberg, Conradus de rhode et alij quamplures.

Nach Sudendorf, in dessen Urk.-Buch zur Gesch. der Herzöge von Braunschweig und Lüneburg, I, S. 2 №. 2.

IV. Kaiser Friedrich weist den Archidiaconus zu Seehausen, Johann Gans und alle Einwohner der Wische an, sich zu dem Bisthum Verden zu halten, im Jahre 1174.

Friedericus, dei gratia romanorum imperator et semper augustus. L. archidiacono de sehusene omnibusque sacerdotibus de prato, necnon Johanni gans et Joni ceterisque baronibus totique populo de eodem prato, gratiam suam et omne bonum. Ex inueterata et sepius renouata et in conspicu et nostrum multotiens uentilata querela, tam nos quam principes nostri indubitanter cognoscimus, quod termini, infra quos uos fedetis et constituti estis, de quibus etiam in hoc anno uobis per nuntium nostrum mandauimus, uerdenfi ecclesie debeat. Ideoque notum sit uobis, quod nos decetere non patiemur de ipsis consuetam molestiam uerdensem ecclesiam sustinere. Ea propter uobis omnibus sub obtenu gratie nostre preciendo mandamus, quatinus dilecto fideli nostro h. uerdenfi episcopo in terminis iam dictis in quibus estis ius suum quale ac quantum ante guerram, que inter ducem et principes nouissime agebatur, habuit recognoscatis et uerdensem ecclesiam ab omni de his eam infestante defendatis et uerdenfi episcopo deinceps tam in spiritualibus, quam in secularibus, debitam cum integritate obedientiam exibeatis: hoc quoque marchioni mandauimus.

Nach Sudendorf a. a. D. S. 2 №. 3.

V. Graf Otto von Griben bekennt, daß dem Kloster Ammensleben Besitzungen zu Ammensleben, Wahldorf, Gatwike, Listen und Oddenburg, desgleichen das Patronat in Morsleben überlassen worden sind, im Jahre 1184.

In nomine sancte et individue trinitatis. Otto, comes in Griben. Donationes et quosunque legitimos contractus etiam inter privatas personas ius naturale et equitatis ratio custodiri